

DOXOLOGIE, GLASUL IV ANTIFON

DANIEL MOCANU

Abstract.

The Great Doxology, mode IV. The Great Doxology, *Glory to God in the highest*, sung on Sundays and Holy Feasts at the Matins service, is an important hymn, in the morning service. Singing it in a solemn way, the liturgical community prepares for entering in the Holy Liturgy. In Transylvanian musical tradition, the most sung melodic version of the Great Doxology is the one on the 4th mode, on the antiphon form. The present melodic version, written in the Transylvanian manner, brings together the most used melodic formulas of the 4th mode, which we find in the oral musical tradition. By putting this composition into the liturgical circuit, we want to standardize the manner of singing the Great Doxology and offer an accessible musical version, with a medium degree of difficulty, with a church melodic line designed to satisfy the aesthetic tastes of the faithful.

Keywords: *Great Doxology, Cunțanu, mode IV, antiphon, melody.*

Doxologie

glasul IV antifon

Pr. Daniel Mocanu

Sla-vă Ți - e, Ce-lui ce ne-ai a - ră -

tat lu - mi - na, sla-vă în-tru cei de sus lui Dum -

ne - zeu și pe pă-mânt pa-ce în-tru oa-meni bu -

nă - vo - i - re.

Lă-u - dă - mu-Te bi - ne Te cu-vân-tăm, ne în -

chi-năm Ți - e, Te mă - rim pe Ți - ne, îți mul-

țu-mim Ți - e, pen-tru sla - va Ta cea

ma - re.

Doam-ne Îm-pă-ra-te ce-resc, Dum-ne-ze-u-le, Pă-rin-te A-tot-ți-i-to-ru-le, Doam-ne Fi-u-le, U-nu-le Năs-cut, I-i-su-se Hris-toa-se și Du-hu-le Sfin-te. Doam-ne, Dum-ne-ze-u-le, Mie-lu-șe-lul lui Dum-ne-zeu, Fi-ul Ta-tă-lui Cel ce ri-dici pă-ca-tul lu-mii, mi-lu-ieș-te-ne pe noi, Cel ce ri-dici pă-ca-tul lu-mii.

Pri-meș-te ru-gă - ciu - ni-le noas - tre, Cel ce
 șezi de-a dreap - ta Ta - tă - lui și ne mi - lu -
 ieș - te pe noi.

Că Tu ești U - nul Sfânt, Tu ești U - nul
 Domn I - i - sus. Hris - tos, în - tru sla - va lui
 Dum-ne - zeu Ta - tăl. A - min.

În toa-te zi - le-le Te vom bi-ne - cu-vân - ta
 și vom lă - u - da nu - me - le Tău în veac
 și în vea - cul vea - cu - lui.

În - vred-ni - ceș - te - ne Doam - ne

în zi - ua a - ceas - ta fă - ră de pă - cat

să ne pă - zim noi.

Bi - ne cu - vân - tat ești Doam - ne, Dum-ne -

ze - ul pă - rin - ți - lor noș - tri și lă - u -

dat și prea - mă - rit es - te nu - me - le

Tău în veci. A - min.

Fi - e Doam - ne mi - la Ta spre noi

pre-cum am nă - dăj-du - it în-tru Ti - ne.

de
2 ori

Bi-ne cu-vân-tatești Doam - ne, în - va-ță -

ne pe noi în-drep - tă - ri - le Ta - le.

Bi-ne cu-vân-tatești Doam - ne, în - va-ță -

ne pe noi în-drep - tă - ri - le Ta - le.

Doam - ne, scă - pa - re Te-ai fă - cut no - uă în

neam și în neam, eu am zis: Doam-ne, mi-lu - ieș-te -

mă, vin - de - că su - fle - tul meu, că am

gre-șit Ți - e.

Doam-ne, la Ti-ne am scă - pat, în - va-ță - mă să

